

Auca d'Ovidi Montllor (1942-1995)

Cantant, poeta i actor, de qui sentim l'escalfor

1. Permeteu-me que us convidi,
"perquè vull", com diu l'Ovidi,
2. a llegir amb tot l'amor
l'auca d'un gran cantautor,
3. que va ser tot un artista,
fill de família anarquista.
4. De menut, el nostre heroi
passà la infantesa a Alcoi,
5. on ja deia amb cert ardor
que volia fer d'actor.
6. Va cursar als Salesians
i allí va ser "un de tants".
7. Fins que un dia no hi anà
per poder-se guanyar el pa.
8. Als dotze anys, amb certa pena,
començava a fer faena.
9. I a treballar d'adroguer,
de mecànic, de cambrer,
10. canonaire, teixidor,
de picapedrer, pastor,
11. i de molts oficis més,
per poder guanyar calés.
12. Exactament trenta-sis,
segons deia, amb un somrís.
13. Amb «La Cazuela» debuta
i aquí comença la ruta.
14. La ruta lliure i vital
d'un actor excepcional.
15. Però primer, per collons,
passa un temps entre canons.
16. A Mallorca fa el soldat
i torna a Alcoi mig cremat.
17. A mitjans dels anys seixanta,
pren la maleta i la manta,
18. i s'instal·la a Barcelona,
com fa una vulgar minyona.
19. Aquí actuarà amb encert
al costat de Núria Espert.
20. Com que és un poc tastaolletes
es fa seus uns quants poetes:
21. en Salvat i l'Estellés,
en Pere Quart i alguns més,
22. com l'Espriu o bé en Sagarra.
L'acompanya amb la guitarra
23. un xicotet faener;
li diuen Toti Soler.
24. Però el que sap fer millor,
l'Ovidi, és de cantautor.
25. I com a tal, molt feliç,
fins actuarà a París.
26. Recordeu «La samarreta»,
amb què feia la punyeta
27. als més franquistes per roja?
O la de la mestra boja
28. carregada de tendresa,
«Homenatge a Teresa»?
29. O una cançó de bandera
que parlava d'una fera,
30. metàfora d'un país
i d'un temps de color gris?
31. I el que deia amb un somriure
del preu que es paga per viure?
32. «Pots pagar i no pagar,
quan més pobre surt més car».
33. I aquella del «Va com va»,
que es cante ací i allà?
34. L'Ovidi, rema que rema,
també era actor de cinema
35. Va intervenir en molts films
i, entre abraçades i crims,
36. féu papers de marginats
que ens deixen bocabadats.
37. Els de més anomenada,
potser, «La ciutat cremada»,
38. «Furtivos», «La teranyina»
i altres films com «La Sabina».
39. «El llarg hivern». Fi de llista:
«Els savis de Vilatrista»
40. Fins que un dia aquest bon noi
que havia nascut a Alcoi:
41. Ovidi Montllor Mengual,
crític i sentimental,
42. massa jove es va morir.
Avui sembla que era ahir.
43. També cal dir finalment
quel'Ovidi, intel·ligent,
44. sempre fidel volgué ser
a la llengua del terror;
45. millor dit, de la terreta,
que duia al cor de poeta.
46. En «La cançó del cansat»
més que clar ho ha deixat.
47. Va morir ja fa vint anys.
Hui diem els seus companys:
48. «Ovidi, no has mort, descansas.
Sabem bé que fas vacances!»

Joan Vilamala, 2015